

højtærede Indenrigsminister om at foranledige, at en saadan Lønningsreform kan blive forelagt, at et saadant Løfte af den tidligere Indenrigsminister kan blive indfriet. Thi er der nogen, der trænger til Lønningsreform og faste Forhold, saa maa det være disse Reservepostbude og Landpostbudene, thi denne Løn er absolut saa lille, at Staten ikke kan være bekendt at byde den.

Holm: Det nye Ministeriums Programtale var jo ret moderat, og de konservative Partier kunde neppe efter denne Tale have faaet nogen velvilligere Accoucheur for et radikalt Styre. Den højtærede Konseilspræsident siger ganske vist, at det skal være et Partiministerium, men fremhæver tillige paa det bestemteste, at Ministeriets Administration og Politik ikke skal blive partisk. Det vil den ikke — føjes der udtrykkelig til. Formaalet for Ministeriets Arbejde vil alene være Nationens Ære og Fremgang, og et smukkere Program kunde neppe opstilles. Lad os da ønske, at det maa føre til det bedste for Land og Folk!

For at opnaa det maa vi vise den største Sparsommelighed i Statshusholdningen, hvilket ogsaa er udtalt af forskellige Talere, og jeg haaber, det Parti, hvortil jeg hører, ogsaa vil støtte Ministeriet i de Bestræbelser. Men Spørgsmaalet er: Hvor kan der egentlig spares? Det er maaske ikke let at sige, men sikkert er det dog, at der kan spares paa mange forskellige Maader, hvis der vises tilstrækkelig Energi saavel nedad som opad. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) omtalte forleden Dag de Omstændigheder og Bekostninger, der vare forbundne med Rentebevillinger, Testamenter og mange forskellige Ting i Familieretten, Biografteatre osv. Der maatte kunne simplificeres meget betydeligt i disse og mange andre Retninger til Gavn og Lettelse for Publikum.

Ved Omtalen heraf kommer jeg ogsaa til at tænke paa det kolossale Besvær, vi Lægfolk have med at forstaa og følge med paa Lovgivningsomraadet. For det første mener jeg, at vi have faaet alt for mange Love, men dernæst skrives Lovene saa omstændeligt og vanskelig fatteligt, at det er et grufuldt Arbejde at tyde dem, naar de skulle bruges. Jeg skal saaledes nævne Loven om Kommunernes Styrelse, Landbovæsen og ikke mindst Ejendomsskyldloven. Jeg nævner dem, da jeg har haft en Del med dem at gøre, men jeg tvivler ikke om, at mange andre Love ere lige saa

sllemme. Navnlig er Loven om Ejendoms-skyld rædsom som Grundlag for et Arbejde i den Retning. Fortolkninger og Resolutioner angaaende den sidst nævnte Lov ere jo langt mere omfangsrige end selve Loven, som kun er en lille Vejviser, hvor Indskriptionerne ere saa udvaskede og utydelige, at selv Overskyldraadet og Skattedepartementet have haft de allerstørste Vanskeligheder ved at vise Vej efter den.

Paa flere Omraader kunde der sikkert spares, f. Eks. paa alle de Tilskud, der ydes til alt muligt, f. Eks., som tidligere nævnt, til Foreninger og Fagskoler. I det uendelige skal der gives Tilskud, og hvor skal der standses? Der er Poster i andre Retninger, hvor der maaske ogsaa kunde holdes igen, jeg skal saaledes nævne de paa Finansloven opførte 50,000 Kr. til „Den danske Handelsflaades Skoleskib for Befalingsmænd“, 40,000 Kr. til den internationale Verdensudstilling i Bryssel i 1910 — maaske er det ikke rigtigt ikke at lade sig repræsentere, men naar vi nu ere saa daarligt stillede, synes jeg, man maa hvide i Land, hvor det kan gøres. Jeg kunde ogsaa nævne de 15,000 Kr. til Deltagelse i det 10de nordiske Skolemøde i Stockholm i 1910. For et Par Aar siden vare flere danske Mejerister sendte til Stockholm, hvor meget Staten har ydet til dem, ved jeg intet om. Jeg ser ogsaa, at der paa Finanslovsforslaget er foreslaaet Tilskud til Dansk Svømmeforbund. Det er ganske vist ikke noget stort Beløb, men alle disse Tilskud ere et Skraaplan, en Lavine, der ruller og ruller, bliver større og større og til sidst knuser os. Nu oprettes der ogsaa mange Tennisklubber; Tennis skal være et udmærket Friluftsspil og har ivrige Dyrkere; Billardspil over Øjets og Haandens Sikkerhed, og efter hvad der hidtil er sket, kunde man maaske antage, at der ogsaa vil blive ydet Tilskud til saadanne Foreninger, hvis vi skulle fortsætte i samme Spor, eller maaske kan en fremragende Tennisspiller faa Rejseunderstøttelse. Nej, lad os hale i Land paa disse Omraader.

Jeg skal ikke være uvillig til ogsaa at være med dertil paa Landbrugets Omraade, hvortil jo mine Interesser særlig ere knyttede. Jeg skal saaledes nævne de ganske betydelige Beløb, nemlig over 1 Mill. Kr. til „Husdyravlens Fremme“, deriblandt et Beløb paa 400,000 Kr. til Avlsforeninger. Avlsforeninger kunne jo være meget nyttige — det skal jeg være den sidste til at benægte — naar Ledelsen er god og Oprettelsen ikke er sket jesuitisk.